

İŞBİRLİKÇİ İKTİDARIN AÇILIM DEMAGOJİSİ DEVAM EDİYOR

İşbirlikçi AKP iktidarı ve onun başı gerici otoriter Erdoğan'ın her kritik süreçte başvurduğu yığınların bilincini bulandırma aracının "açılım" olduğunu artık herkesin anlamış olması gerekiyor. İçinden geçtiğimiz bugünlerde iktidarın başı, yine aynı demagojik silaha başvurma yoluna giderek, bu tespiti adeta doğruluyor. Sürecin niye bu eskimiş yöntemle başvurma ihtiyacı gösterdiğini anlamak için ise ülkemizin ve bölgemizin durumuna kısaca bir bakmak yetiyor.

Öncelikle dış politik gelişmelerin kimi önemlilerinin altını çizmek gerekirse; iktidarın kısa sürede biteceği umudu ile liderliğini üstlendiği Suriye karşıtı koalisyon, Suriye çöllerinin kumları arasında yolunu kaybetmiş görünüyor. ABD ve AB, Suriye konusundaki çekimserliklerini korurken, Suudi ve Körfez parası ile doyurulmuş cihadçı, Vahabi, selefi, El-Kaideci çeteler Suriye'yi, dolayısıyla güney sınırimızı şeriat emirlikleri ile doldurmuş buluyor.

(Devamı 2'de)

AÇILIM DEMAGOJİSİ YENİDEN GÜNDEMDE

Hüseyin Teker

Gezi Parkı direnişi sürecinde iktidarın başı Erdoğan'ın başlattığı mitingler, içinde bulunduğumuz günlerde çeşitli açılışlar, iftar yemekleri ve toplantılara Erdoğan'ın konuşmacı olarak katılımı ile devam ediyor. Büyükşehirli kapsayan mitinglere ilişkin değerlendirmesinde Erdoğan bunların, önümüzdeki süreçte yapılacak seçimlere yönelik propaganda çalışmaları içinde sayılması gerektiğini belirtmişti. Bu da bize parlamentonun yaz tatili sonrasında işbirlikçi iktidarın baskın bir erken seçim ya da erkene alınarak birleştirilmiş bir seçim süreci ile bizleri yüz yüze bırakmasının sürpriz olmayacağına hazır olmamız gerektiğini gösteriyor.

(Devamı 4'te)

RASİM TEZER GÖKÇEOĞLU'NU KAYBETTİK...

(Sayfa 16'da)

MISIR'DAKİ ASKERİ DARBE ABD PATENTLİDİR

Mısır silahlı kuvvetleri, devlet başkanı Muhammet Mursi'yi iktidardan düşürerek yönetime el koydu. Askeri darbenin başı olan Savunma Bakanı ve Genelkurmay Başkanı Abdulfettah Sisi, anayasanın askıya alındığını, Mısır Anayasa Mahkemesi Başkanı Adli Mansur'un geçici olarak devlet başkanlığına getirileceğini ve en kısa süre içerisinde seçimlere gidilerek Devlet Başkanlığı ve parlamento seçimlerinin yapılacağını duyurdu.

(Devamı 8'de)

İŞBİRLİKÇİ İKTİDARIN AÇILIM DEMAGOJİSİ DEVAM EDİYOR

(Baştarafı 1'de)

Diğer yandan ise, Rojava'da gerçekleşen Kürt özyönetimi, içine girdiği ikinci yılda yönetimini seçimlerle yasal-laştırmak istiyor. Rojava'daki Kürt örgütleri içindeki en örgütlü güç olan PYD, silahlı kanadı YPG eliyle Erdoğan yönetiminin desteklediği İslamcı teröristlere karşı kanlı bir savaş yürütüyor. KCK çatısı içinde yer alan PYD, muhalefete de Esad iktidarına da aynı mesafede duruyor. Güney sınırında ya KCK, ya da şeriat emirlikleri ikilemi ile karşı karşıya kalan Erdoğan yönetimi, Suriye bataklığında debelenmeye devam ediyor.

Doğu sınırında komşumuz İran ile ilişkilerimiz ise emperyalist politikanın çıkarları uğruna, İsrail'in güvenliğini sağlamak amacıyla, ülkemizde Malatya-Kürecik'te kurulan dinleme tesisi nedeniyle bozulmuşken, Suriye politikası ile de buna yeni halkalar ekleniyor. Esad yönetimini destekleyen İran, Erdoğan yönetiminin Sünni İslamı esas alan mezhepçi ve Neo-Osmanlıcı Suriye politikasını çok şiddetle eleştiriyor. ABD emperyalizminin isteğiyle İran'a karşı yapılan ambargoya katılan Erdoğan yönetimi, minimum düzeye indirdiği petrol alım politikası ile İran'la olan ilişkilerinin daha da kötüleşmesinden başka bir sonuç elde etmiyor.

Bir başka sınır komşumuz olan Ermenistan'la yapılan görüşmelerin, iktidarın gerekli adımları atmaması ile kadük olması sonrasında yapılan 'açılım'ın kapatılmaması, bu ülkeyle olan ilişkilerin de sınır kapılarımız kapalı bir biçimde devam etmesinden başka bir sonuç vermemiştir. Doğu sınırimızdaki Irak'la ilişkilerimiz ise sınır komşumuzun Federe Kürdistan olması sebebi ile olan problemleri halini, iktidarın Kürt politikasındaki değişiklik sonrasında merkezi Irak hükümetiyle ve İran'la olan ilişkilerinin gerginliğiyle de bağlı olarak, sorunlu halini devam ettirmektedir. Irak merkezi hükümetinin Federe Kürdistan'la olan ilişkilerini düzeltmesi sonrasında işbirlikçi Erdoğan yönetiminin iştahını kabartan Kürdistan petrollerine ulaşma konusunda yaşayacağı zorluklar nedeniyle, Federe Kürdistan'la olan ilişkilerimizin de geleceği karanlık görünmektedir. Önümüzdeki Eylül'de Erbil'de toplanacak olan Kürt Ulusal Kongresi'nin sonucunda alınacak kimi kararların da bu belirsizliği büyüttüğünü söylemek yanlış olmayacaktır. Görüldüğü gibi işbirlikçi Erdoğan iktidarının, Neo-Osmanlıcı Dışişleri Bakanı Davutoğlu eliyle başlattığı, komşularla "sıfır sorun" politikasının geldiği sonuç, hepsiyle sorun ama "sıfır komşu" politikası hali-

ne dönüşmüştür.

Aynı durumu iktidarın iç politikasında ve ekonomik göstergelerde de görmek mümkündür. Uluslararası krizle bağlı olarak kontrol edilemeyen kur politikası sonucu, döviz rezervleri erirken dövizdeki yükseliş engellenememekte, faizlerdeki yükselişin önü alınamamakta, büyüme hızı düşerken istihdamda her hangi bir artış sağlanamamaktadır. İktidarın uluslararası faiz lobisinin oyunu olarak göstermek istediği ekonomik olumsuzluklar, ülkeye körfez kaynaklı sıcak para girişlerinin durmasının sonucudur.

Gezi direnişiyle doruk noktasına tırmanan gerici-otriterleşme dalgası hız kesmeksizin devam etmektedir. Başlatılan cadı avıyla gözaltına alma ve tutuklamalar devam etmektedir. Yaşamını kaybedenlere, gözlerini gaz bombaları nedeni ile yitirenlere ve yaralananlara ilişkin savcılık soruşturmalarında hiçbir sonuç elde edilememekte, iktidar tarafından açıkça korunan katil polisler, yeni canlar almak için görevlerine devam etmektedirler. Hükümetin başı gerici-otriter Erdoğan, daha çok masum insanlara saldırmaları, cinayet işlemlerini teşvik etmek için katil polisleri beş yıldızlı otellerde iftar yemekleri vermektedir.

Yeni bir sivil anayasa yapılması için başlatılan çalışmada gelinen nokta, bir yılın sonunda sadece suya sabuna dokunmayan 48 maddeden ibarettir. Bu parlamentonun, mevcut bileşimi ile herhangi bir yeni anayasa yazamayacağı artık ortaya çıkmıştır.

Gelinen noktada işbirlikçi AKP iktidarının ve onun başı gerici-otoriter Erdoğan'ın elinde kalan tek tutamak noktası, barış süreci adı altında kırılğan bir biçimde devam eden Kürt Ulusal Demokratik Hareketi ile sağlanan çatışmasızlık ortamıdır. Kürt hareketi ile iktidar arasında sürecin aşamalarına ilişkin tartışma bir yandan devam ederken, işbirlikçi iktidar diğer yandan yeni karakol inşaatlarını kallekol olarak sürdürmektedir. Tamamen askeri amaçlı baraj ve hava alanı inşaatlarını devam ettirmekte ve tamamlananların açılışlarını yapmakta, Kürt hareketini kriminalize etmek için her gün Diyarbakır ve çevre ilçelerinde daha önce göz yumduğu hint keneviri tarhalarını imha etmek için operasyon üzerine operasyon düzenlemektedir.

Emperyalizmin bölge politikaları da işbirlikçi iktidar için sorun yaratıcı bir özellik kazanmaktadır. ABD emperyalizminin, bölgedeki en güvenilir partneri İsrail'in yanına Erdoğan iktidarını ekleyerek yarattığı bölgesel

güç merkezine Erdoğan'ın tavsiyesi ile aldığı İhvan, özellikle Suriye'de kendisinden beklenenleri yapmaktan geri kalmış ve ABD'nin güvenini kaybederek Mısır'da iktidardan düşürülmüş, Tunus'ta ise başlayan destabilizasyonla iktidarı sallanır bir özellik kazanmıştır. Bu, ABD emperyalizminin BOP projesinde işbirlikçi iktidara başka partnerleri dayatacağı, Erdoğan'ın yeni partnerleri kabul etmediği takdirde ABD'nin bölgesel hesaplarından AKP'den ve Erdoğan'dan vazgeçmesi sonucunu doğuracak bir durumdur. Bu durum emperyalizm açısından İslam dünyası için oluşturduğu Malezya modeli ılımlı İslam projesine devam edeceği, ancak projenin güçleri arasında yeni tercihler yapacağı anlamına gelmektedir. Gezi direnişi sırasında ABD'den yapılan açıklamalar ve tam da bu sırada Mısır'da gerçekleştirilen askeri darbe, işbirlikçi iktidarın emperyalizmin bu programını anlamasını sağlamıştır. Erdoğan'ın Mısır'a ilişkin açıklamalarının ve Gezi Direnişi'ne ilişkin intikamcılığının arkasında böylesi bir sonuç yatmaktadır.

İşte böylesi bir durumda işbirlikçi Erdoğan iktidarı, eskimiş demagojik silahı 'açılım'ı yeniden eline almakta, bu sefer yapacağı açılımın adını 'Büyük Demokratikleşme Açılımı' koyarak yığınları bir kere daha aldatmanın yolunu aramak-

tadır. İşbirlikçi teknelci burjuvazinin en Amerikancı iktidarı olan AKP iktidarından, on yıllık bir iktidar deneyinden sonra demokratikleşme beklemek, geçmişin "Yetmez ama evet"çilerinin bile bugün yapmayacağı bir tutum, şeytandan şefaatt beklemeye eşdeğer bir yaklaşımdır.

Zamanın iktidarı sıkıştırdığı, iktidarın kurtuluşu muhtemel bir baskın seçimde gördüğü bir sürecin içerisindeyiz. Ülkenin batısının Gezi Direnişi ile korkuyu attığı, yığınların gücünün devlet şiddetini alt ettiğini kendi öz deneyi ile yaşayarak öğrendiği, cadde ve alanların özgürleştirildiği bir eylemlilik sürecinden geçiyoruz. Ülkenin doğusu ise barışı eline aldığını hissettiği, bunu kendi savaşımı ile can ve kan pahasına kazandığının bilinci ile iktidara adım at dediği bir öz güvenle alanları dolduruyor. İşte ülkenin her yanındaki bu eylemliliklerin birleştirilmesi bize barışın, eşitliğin, özgürlüğün yolunun geçtiği rotayı gösteriyor. İşbirlikçi teknelci devletin demokratikleştirilmesinin olanaklılığı yanlışına düşmeden, iktidarın demagojilerini açığa çıkararak barış, eşitlik, özgürlük savaşımını yükseltmek gerekiyor. Gerçek yığın demokrasisinin, doğrudan demokrasinin yolu böylesi bir devrimci süreçten geçiyor. Bu süreç bize komünistlerin yol haritalarını da gösteriyor.

AÇILIM DEMAGOJİSİ YENİDEN GÜNDEMDE

(Baştarafı 1'de)

Hüseyin Teker

Ekonomik göstergelerin süratle negatife geçtiği, büyümenin durduğu, işsizliğin aşağıya çekilemediği, sıcak para girişlerinin kesildiği, döviz ve faizlerde iktidarın çok övündüğü düşüşün tersine dönerek, dalgalı bir ilerleyiş trendine girdiği, krizin yeni bir dalgasının ülkemiz dahil bir çok ülkeyi etkisi altına aldığı ve bunun devam edeceğinin, iktidarın ekonomi sözcülerince de kabul edildiği bir dönemden geçiyoruz. Buna ek olarak yeni anayasa yazım süreci olarak başlatılan parlamentodaki dört partinin oluşturduğu ortak komisyon, bir anayasada temel kabul edilen maddeler dışındaki maddelerde sadece 48 madde yazabilmiş durumda ve bunu da parlamentodan geçirme konusunda anlaşmaz haldeler. Yeni anayasa yazım aldatmacasını hiçbir yol temizliği yapmadan devam ettirmeyi sürdüren partiler, temel maddeler konusunda ise anlaşmaya varma konusunda birbirlerinin çok uzağında bulunuyor. Ayrıca anayasa yazım süreci, iktidarın başkanlık sistemi önerisiyle özel olarak bloke edilmiş bir biçimde devam etme çabasıyla, aldatmayı alenen gözler önüne seriyor. Yeni anayasa yazım sürecine doğrudan bağlı olarak yol alan ve "çözüm süreci" olarak adlandırılan Kürt Ulusal Demokratik Hareketi ile sağlanan çatışmasızlık du-

rumunun sağladığı olumlu politik ortamı, ekonomik göstergelerin olumsuz gelişmesi ile kaybetmek istemeyen işbirlikçi AKP iktidarının, erken bir baskın seçim sürecini halkımızın önüne getirmesini bu koşullar dikkate alındığında özellikle beklemek gerekiyor.

Böylesi bir süreçten seçim başarısı ile çıkma konusunda, işbirlikçi iktidarın elindeki en büyük demagojik silahı ise "açılım yapma" konusunda ki propaganda oluşturuyor. Bugüne kadar her konuda "açılım" yapan, ancak açtığı her konu başlığını henüz kapatamayan, ayrıca kapatma konusunda hiçbir çabası bulunmayan gerici-otoriter Erdoğan yönetimi, bu eski ve ekşimiş yemeği bir kere daha halkımızın önüne sürerek oy avcılığı yapmak istiyor. Ancak parlamentonun açılması sonrasındaki sıkıştırılmış süreçte, eğer olanak bulur ve kamuoyunu da hazırlayabilirse, sadece oy avcılığı değil, gericileşmenin önünde engel olarak gördüğü kimi yasal düzenlemeleri de bu süreçte ortadan kaldırarak, burjuva demokratik devrimin kazanımı olan aydınlanma ve sekülerleşme atılımıyla tarihsel hesaplaşmasında bir adım daha ileri yürümeyi hesaplıyor.

'AÇILIM'DA BİRİNCİ ADIM ALEVİLER

İktidarın 'açılım' sürecinde ilk

adımı, Alevilere ilişkin yeni düzenlemelerin gündeme getireceği iddiaları oluşturuyor. Bilindiği gibi Balkanlar, Anadolu, Mezopotamya coğrafyasında bin yıllardır farklı bir inanç sistemine sahip topluluklar olarak yaşayan ve egemen iktidarların Sünni İslam anlayışları sebebi ile kitlesel kırım ve sürgünler yaşayan Alevi-Bektaşî-Nusayri toplulukları bulunmaktadır. İnançlarını özgürce yaşayamadıkları için inançlarının yazılı belgeleri dahi bulunmakta zorlanan bu topluluklar, yaşadıkları coğrafyalarda genellikle ulaşılması zor alanlarda yerleşiktir ve kapalı bir kır toplumu özelliği göstererek bugünlere ulaşmışlardır. Gelişen kapitalizmin yarattığı şehirleşme sonucunda kapalı köy ekonomisinin kırılması ile şehirlere göçerek yerleşen bu topluluklar, modern yaşamla tanışarak metropollerin varışlarında aynı inancı paylaştıkları hemşeri toplulukları biçiminde yerleşmişler ve inançlarını yaşayamamanın sıkıntısı ile yüz yüze kalmışlardır. Bu topluluklar içinde Nusayri ve Bektaşî inancını taşıyanlar devletçe daha makbul sayılmışlar, özellikle Osmanlı İmparatorluğu döneminde ibadetlerini yapma ve inançlarını yaşama konusunda daha özgür bir durumda olmuşlardır. Ancak bu inancın Alevi-Kızılbaş ekolü diyebileceğimiz kolu, İmpara-

torluk döneminde de Cumhuriyet döneminde de devletin ağır baskı ve zulmü ile karşı karşıya olmuşlar ve ancak gizli bir biçimde ibadet edebilmişler, kendilerini ve inanç kimliklerini gizleyerek var olabilmişlerdir. Alevi-Kızılbaş topluluklarının, Anadolu'nun Dersim gibi dağlık ve kapalı bir bölgesinde ve diğer yörelerde ise daha çok sarp dağlık bölgelerde temel yerleşim alanı olan ovaların uzağında yerleşik oluşunun sebebi esas olarak bundandır.

Özellikle 1960'lı yıllar ve sonrasında ülkede gelişen kapitalizmle bağlı olarak şehirlere göçen ve Sünni İslamın egemen olduğu şehirlerde inanç asimilasyonu ile karşı karşıya kalan Alevi-Kızılbaş kitleler, asimilasyona karşı direnişin aracı olarak, bağlı oldukları inanç örgütlenmesi olan ocakların önderleri dede ve seyyitlerinin etrafında kümelenmişlerdir. Toplu yaşadıkları bölgelerde Cemevi adını verdikleri gizli ibadethaneler oluşturma yoluna gitmişlerdir. Devletle aralarında, inanç kimliklerinden dolayı büyük bir çelişki bulunan ve şehir varoşlarında yerleşik yaşamlarını işçi ve emekçi olarak sürdüren bu kitleler, o yıllarda legal alanda özellikle TİP aracılığı ile yaygınlaşan sosyalizm düşüncesi ile temasa gelmişler ve burjuva devlet aygıtı ile savaşımlar içerisinde bulunan sosyalist örgüt ve çevrelerle sıcak ilişkiler kurmuşlardır. Farklı gerekçelerle olmakla birlikte her iki kesimin ara-

sındaki yakınlaşmanın arkasında böylesi bir nesnellik bulunmaktadır. 1960'lı yıllardaki bir çok halk aşığının sol bir söylemle yazdığı ve mitinglerde, gecelerde okuduğu halk şiirleri aynı zamanda birer Alevi-Kızılbaş inanç önderi olan bu kişilerin böylesi bir ilişki sonucu geldiği yeri ve Alevi-Kızılbaş kitlelerin ortalama bilinç düzeyinin de bir göstergesidir. 1960'lı yıllardan 1980'li yıllara kadar Alevi-Kızılbaş kitlelerin politik süreci genel olarak sol, sosyalist, devrimci örgüt ve çevrelerle yakın ilişki içerisinde devam etti. 1980'in karanlığında ise sosyalist, devrimci örgüt ve çevrelerin askeri faşist cunta karşısındaki yenilgisi sonrasında daha çok Kemalist, sosyal demokrat parti ve örgütlerle HP, SHP, CHP gibi partilerle devam etti. Sosyalist örgüt ve çevrelerin askeri faşizm karşısındaki yenilgisi sonrasında sınıf temelli politikaların sosyalist sitemin yıkılışı ile terkedilmesinin moda olduğu bir süreçte Kürt Ulusal Demokratik Hareketinin yükselişinin de etkisiyle inanç, etnik ve kültürel kimlik temelli politikaların aktüel hale gelmesi, Alevi-Kızılbaş kitlelerde de inanç kimlikleri temelinde bir uyanışı gündeme getirdi. Şehirleşmenin getirdiği imkanla artık sadece inanç önderlerine değil eğitilmiş, dünyayı tanıyan, kapitalizmin yarattığı olanaklardan yararlanarak toplumsal bir konuma sahip genç bir kuşağa da sahip olan Alevi-Kızılbaş kitleler

inançlarını özgürce yaşamak, bundan utanç duymadan ve ayrımcılığa uğramadan toplum içinde yer almak için taleplerini dillendirmeye, bunun için değişik örgütlenmeler içerisine girmeye başladılar. İçine girilen bu yeni süreçte çok sayıda vakıf, dernek ve birlik ortaya çıktı. Örgütlenme sadece yurtiçiyile sınırlı kalmadı. Yurtdışına yapılan işçi göçüyle Avrupa ülkelerine gitmiş ve askeri faşizm döneminde politik nedenlerle bu ülkelere iltica etmiş Alevi-Kızılbaşlar da yurt dışında örgütlenerek savaşıma katıldılar.

Alevi-Kızılbaş kitlelerin talepleri esas olarak inançlarını özgürce yaşamak, inançlarından dolayı ayrımcılığa uğramamak ve inanç merkezleri olarak gördükleri cemevlerinin ibadethane olarak kabul edilip diğer inançların ibadethanelerine uygulanan ayrıcalıkların kendilerine de uygulanması olarak ortaya çıktı. Yani Alevi-Kızılbaş kitlelerin talebi esas olarak eşit yurttaşlık talebi olarak tek bir başlık altında toplanabilir. Bunun yanı sıra 1993 Sivas katliamında kontrgerilla örgütlenmesinin provokasyonu ile yaşamını kaybeden aydınların anısına Sivas'taki Madımak Oteli'nin utanç müzesi haline getirilmesini de belirtmek gerekiyor. Alevi-Kızılbaş kitlelerinin talepleri uğruna başladıkları, demokrasi ve özgürlük isteyen yığınlarca da kabul edilerek desteklenen bu savaşımlar, özellikle işbirlikçi iktidarın Suriye'de-

ki Sünni, Vahabi gerici kal-kışmayı destekleyerek Suriye'nin içişlerine kabaca müdahale etmesi üzerine, aynı inanç grubunun farklı ekolleri olan Bektaşî ve Nusayri topluluklarını da içine alıp genişleyerek daha yaygın bir savaşım halini aldı.

İşbirlikçi AKP iktidarı, Alevi yurttaşların yanı sıra işçi sınıfımızdan başlayarak tüm emekçilerin, Kürt Ulusal Demokratik Hareketinin, ayırıcılığa uğrayan tüm etnik, kültürel, cinsel toplulukların da desteklediği bu talepler karşısında Alevi yığınları oyalayarak, taleplerin içini boşaltma yoluna gitmek için 'açılım' politikalarını gündeme getirdi. Alevi örgütleri ve inanç önderleri ile yapılan yedi çalıştayla Alevilerin taleplerinin toplanacağı belirtilerek geniş katılımlı toplantılar yapıldı. Ancak yapılan tüm çalıştayların sonucu taleplerin gerçekleştirilmesini değil, işbirlikçi AKP iktidarının Alevi hareketini nasıl içini boşaltarak yedeğine alabileceğinin laboratuvar çalışması olduğu sonucunu doğurmaktan başka bir şey getirmedi. İşbirlikçi iktidar, Alevi yurttaşların taleplerini, onların yurttaş olmaktan kaynaklanan ve yönetimlerin yerine getirmek üzere dikkate almaları gereken bildirimler olarak ele almak yerine, bu talepleri teolojik olarak ele alıp, resmi İslamın Sünni kurumu olan Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan fetva almak yoluna giderek, Alevilik ve

İslamiyet tartışmasıyla kadük etmeye çalıştı. Bununla yetinmedi, yönetiminde olduğu yerel yönetimler eliyle Alevi yurttaşların kendi dayanışmaları ile oluşturdukları Cemevlerinin elektrik ve sularını kesmek, ruhsatsızlık iddiasıyla binalarını yıkma yoluna gitti. Ancak yapılan tüm baskılara ve aldatmacalara rağmen Aleviler, taleplerinden vazgeçmedi; aksine taleplerini almak için kitlesele çıkışlar gerçekleştirerek iktidarı zor durumda bırakmaya devam ettiler.

AKP iktidarının Alevi 'açılım'ının birinci etabı diyeceğimiz uygulaması böylelikle hiçbir olumlu sonuç vermezsin sonuçlandı. Ancak işbirlikçi iktidar bu sözde 'açılım' sürecinde demokratik Alevi hareketi içerisinde kendi politikalarına uygun davranacakları belirlediği laboratuvar çalışmasını tamamladı ve kimi örgüt ve kişileri seçme yoluna gitti. Bugün içinde bulunduğumuz süreçte iktidarın yeni demokratikleşme paketinde bulunduğu söylenen kimi yeni uygulamaların yaşama geçmesi ve dillendirilmesinde belirlenen bu örgüt ve kişiler, aktif hale getirilerek demokratik Alevi hareketinin bölünmesi ve etkisizleştirilmesi uygulaması başlatıldı. Bu uygulamada Cem Vakfı ve onun kurucusu, aynı zamanda iktidarın 'akil insan'ı Doğandede ocağının önderi İzzettin Doğan ve Dünya Ehlibeýt Vakfı adı altında sarı bir örgütün başkanı olan, bir

zamanların halk ozanı Fermani Altun koç başı olarak görev yapmaktadır.

İktidarın yeni Alevi 'açılım'ındaki temel mantığı birinci olarak Aleviliğin özgün bir inanç sistemi olmayıp İslamiyetin içinde bir ayrı tasavvuf ekolü olarak ele alınması, böylelikle de Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlanarak devletin resmi din politikasına entegre edilmesi yatmaktadır. Bunun gerçekleştirilmesi için de okullarda okutulan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi derslerine, Alevilikle ilgili bir bölümün eklenerek zorunlu din dersi uygulamasının devam ettirilmesi Alevilere de kabul ettirilecektir.

Alevi inanç önderleri Diyanet İşleri Başkanlığında din görevlisi olarak işe alınarak, devletçe maaşa bağlanacak ve aynı imamlar gibi resmi devlet memuru statüsü kazanacaklardır.

Alevi inancının anlaşılıp öğrenilmesi için Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesinde, Alevilere ilişkin miktarı devletçe belirlenecek bir pay ayrılarak bunun kullanılması Diyanet'te görevli Alevi inanç önderlerine bırakılacaktır.

Cemevlerine çıkarılacak bir kanunla kamu yararına çalışan dernek statüsü kazanılarak yerel yönetimlerce kurulmak istenen cem evlerine arsa tahsisi sağlanacak ve su, elektrik, doğal gaz gibi kamusal hizmetlerden ücretsiz yararlanmalarının yolu

açılacaktır.

Bunların dışında iktidara yakın kimi çevrelerce dillendirilerek kamu oyu yaratılmak istenen daha tehlikeli ve sinsi bir planın da varlığı ortaya çıkmıştır. Bu da Alevilerin cemevlerinin yasal bir statü kazanmalarının yolunun tekke ve zaviyeler hakkındaki kanunun yürürlükten kaldırılmasından geçtiğinin propaganda edilmesidir. Kimi İslamcı BDP sayıllarınca da ateşli bir biçimde savunulan bu talep, geri planında burjuva devrim döneminin en büyük kazanımlarından biri olan laiklik ve seküler yaşam tarzının ortadan kaldırılarak ülkemizin gerici-otoriter AKP eliyle İslamcı bir karanlığa götürülmesinin yol taşlarının döşenmesi özelliğini taşımaktadır. Böylesi gerici bir talebin demokratik Alevi hareketi eliyle dillendirilmesiyle, Alevi kitleler kendilerini destekleyen demokratik laik kitlelerden ayrıştırılarak işbirlikçi AKP iktidarının yedeğine eklemelendirilmek istenmektedir.

Görüldüğü gibi AKP'nin Alevi 'açılımı'nın ikinci etabı da samimi ve açık yürekli bir proje değildir. Hedef yine demokratik Alevi hareketini bölmek, parçalamak ve işbirlikçi iktidarın yedeğine eklemelendirilmesidir. Demokratik bir anayasa ve eşit anayasal yurttaşlık hedefinden uzakta yapılan her türlü formülasyon, sadece demokratik Alevi hareketinin değil, bir bütün olarak ülkemizin demokrasi, barış

ve ilerleme yanlısı güçlerinin zararınadır. Demokratik Alevi hareketi talepleri ve yığinsal karakteri ile bu ülkenin meşru bir demokrasi gücüdür. Alevi hareketinin bu karakteri ile iktidarın ona sağlayacağı ayrıcalıklara değil, kendi birliği ve dayanışması ile sağladığı meşruiyeti güçlendirmeye ve bu meşruiyetten aldığı güçle kendi kurumlarını yaratarak var olmaya ihtiyacı vardır. Demokratik Alevi hareketi iktidara kendini kabul ettirmek adına Cemevlerini ibadethane sayan yasal düzenlemeleri yapmayan iktidara rağmen, kendi dayanışması ile daha çok Cemevi açmalı, daha açık ve kitlesel bir biçimde ibadetlerini yerine getirmeli, kendi inanç kurumlarını diyanete rağmen yaratmalı, inanç önderlerini bugüne kadar olduğu gibi inancına uygun bir biçimde "hakkullah"la ödüllendirmeli, zorunlu din dersi uygulamalarını daha kitlesel bir biçimde boykot etmeli, demokratik bir anayasa ve eşit anayasal yurttaşlık talebini, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kaldırılması ve resmi devlet dini olan Sünni İslamın egemen olduğu bir laikliği değil, özgürlükçü bir laiklik uygulamasının yaşama geçirilmesi taleplerinden ödün vermemelidir.

İnanç, etnik ya da kültürel veya cinsel talepli tüm kimlik gruplarının taleplerinin yaşama geçeceği toplumsal düzen, ancak toplumsal eşitliğin sağlandığı, emeğin özgürlü-

ğünün gerçek olduğu sınıfsız ve sınırsız komünizm dünyasıdır. İnsan topluluklarının içerisindeki en büyük çelişki olan mülkiyete dayalı sınıf çelişkilerinin çözülmediği tüm toplumlarda, çeşitli toplum kesimlerinin kendine özgü çelişki ve çatışmalarının kesin olarak ortadan kaldırılmasının olanağı yoktur. Mülk sahiplerini mülksüzleştirerek hem kendi özgürlüğünü hem de tüm toplumun özgürlüğünü sağlayacak olan tek toplumsal güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfımız elinde yükseldiği şanlı Komünizm sancağı ile tüm ezilen ulusların, cinslerin, etnik ve kültürel toplulukların, cinsel yönelimlerinden dolayı ayrımcılığa uğrayanların da özgürlüğünün savaşımını vermektedir. Demokratik Alevi hareketi de bu bağlamda tarihsel geçmişini hatırlamalı, yeniden işçi sınıfımızın elinde yükselen sınıfsız ve sınırsız özgürlük dünyası sancağının bir ucundan tutmalıdır. Komünistler, TKP Üyeleri, demokratik Alevi hareketinin taleplerinin de savunucusu ve gerçekleşmesinin teminatıdır.

Yaşasın komünistlerin ve demokratik Alevi hareketinin savaş bağlaşıklığı!

Yaşasın sınıfsız ve sınırsız bir dünya kurma savaşımımızı!

Yaşasın işçi sınıfımızın öncü savaşkan kolu TKP!

MISIR'DAKİ ASKERİ DARBE ABD PATENTLİDİR

(Baştarafı 1'de)

General Sisi'nin açıklaması sırasında, yanına Mısır'da çok büyük bir otoriteye sahip olan El Ezher şeyhi, Kıpti Kilisesi patriği ve muhalefetteki Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin Başkanı Muhammet Baradey ile iktidarın ortağı selefi Nur Partisi başkanını alması, ordunun ayağa kalkan yığınların öfkesini yatıştırmada ne denli güçsüz ve desteğe muhtaç olduğunu, ülkenin tek örgütlü gücü İhvan-ı Müslümin'den ne denli korktuğunu gösterdi.

Askeri darbenin karakterini veren özelliklerden kimilerini sıralarsak, öncelikle darbeci general ve onun geçici devlet başkanı olarak atadığı kişinin, kısa süre önce Mursi tarafından atanmış Müslüman Kardeşler'e yakın kişiler olduğunu unutmamak gerekiyor. İkinci olarak, muhalefetin en önemli sözcüsünün Mursi'nin seçildiği seçimlerde onun en büyük rakibi ve özellikle emperyalist dünyanın Mısır'ın başında görmek istediği ve bunu açıkladığı eski Nükleer müzakereci Baradey olduğuna dikkat etmek gerekiyor. Bunların yanı sıra darbeci general Sisi'nin, eğitimini İngiliz Kraliyet askeri akademisi ve ABD askeri akademilerinde almış bir subay olduğunun altını çizmek gerekiyor. Bunlara, ABD yönetiminin halen darbeyi kabul etmiş ve kınamamış olmasına dikkati çekerek, darbenin patentinin emperyalist mer-

kezlere uzandığını eklemek gerekiyor.

'Arap Baharı' olarak adlandırılan kontrollü demokratikleşme sürecinde, emperyalist merkezlerle, özellikle ABD emperyalizmiyle geliştirdiği ilişkiler çerçevesinde, ideolojik evrimiyle radikal çizgisini terkedip ılımlı islam veya uyumlu islam ideolojisini benimseyerek, emperyalizmin icazetiyle tüm Arap dünyasında iktidar olma olanağı yakalayan İhvan-ı Müslimin Hareketi, yani Müslüman Kardeşler, bu darbeyle Arap dünyasının en kritik ülkesindeki iktidar şansını kaybetmiş görünüyor. Ancak uzun muhalefet yılları içerisinde yasal ve yasadışı olanakları en iyi kullanan ve askeri yönetimlerin tüm baskılarına rağmen örgütlülüğünü devam ettirmeyi başaran Müslüman Kardeşler Hareketi'nin, ülkenin tek örgütlü yapısı olduğunu da gözden uzak tutmamak gerekiyor. Müslüman Kardeşler'i dışarda bırakan her türlü iktidarın, Mısır'da başarı şansının çok az olduğunu bilen emperyalist plançıların, İhvan'la yeni bir liderlik ve yeni bir mutabakatla onu da ortak edecekleri bir iktidar oluşturmaları sürpriz sayılmamalıdır.

Mısırdaki ekonomik krize, artan yoksulluk ve açlığa çare bulamayan, dahası, artan güvensizlik nedeniyle yaşanamaz bir ülke olmaktan çıkma-

sına engel olamayan Mursi yönetimi, ülkeye emperyalist sermaye yatırımlarının akmasını da sağlayamadı. Yönetim tecrübesi olmayan ve radikal geçmişinin sert taktiklerinden henüz kurtulamadığı izlenimi veren Müslüman Kardeşler, devlet yönetiminde diğer İslamcı hareketleri de dikkate almayan bir biçimde yaptıkları atamalar ve uygulamalarla muhalefetin büyümesine adeta davetiye çıkarmışlardır.

Bu özellikleri ile bölgeye ilişkin ABD planlamasında, kendilerine ve Mısır'a biçilen role uygun bir siyasal süreç izleyemeyen Mursi yönetiminin düşürülerek, rejimin emperyalist politikalar doğrultusunda konsolide edilmesi zorunluluk haline gelmiştir. Askeri darbe, ayağa kalkan yığınların istemleri doğrultusunda daha fazla demokrasi ve daha fazla özgürlük için değil, emperyalist planlamanın çıkarları doğrultusunda rejimin konsolide edilmesi içindir. Mısır halkı bir kere daha örgütsüzlüğünün ve öncüsüzlüğünün yarattığı sonuca razı edilmek zorunda bırakılacaktır.

Mısır'ın geleceğini, ayağa kalkan yığınların örgütlü öncüsünü yaratma ve örgütsüz yığınları öncünün etrafında örtüleyebilme yeteneği belirleyecektir.

KARDEŞ PARTİLERDEN...**MISIR KOMÜNİST PARTİSİ:****MURSI'NİN KONUŞMASI REJİMİN VE KENDİ GRUBUNUN TABUTUNDAKİ SON ÇİVİYİ ÇAKIYOR**

(Başkan) Mursi'nin son konuşması, 48 saattik ulti-matomun sona ermesinden biraz önce geldi; bu konuşma, bu adam ve grubunun, 30 Haziran'da eşsiz bir kalabalıkla öngörülemeyen bir halk isyanı ile ittifak halinde sokakları ele geçiren her sınıf ve kesimden Mısır halkına yönelik, düşmanlığını değilse, umursamazlığını ve saygısızlığını ortaya koydu. Tüm gözlemci ve analistlerin şahit olduğu üzere, açık ara farkla insanlık tarihinin en büyük devriminde kitlelerin iktidarın barışçıl ve yumuşak bir biçimde teslim edilmesi talebine Mursi yanıt vermedi.

O, kitlelerin taleplerinin hiçbirine yanıt vermedi ve iktidara sıkı sıkıya sarılma ve hatta iktidar için ölmeye hazır olma-ya karar verdi.

Belki de, onun talihsiz konuşmasında en çok tekrarladığı kelime "MEŞRUIYET"ti (198 kere), ancak hiç kimse onun meşruiyetin hangi anlamını kastettiğini bilmiyor.

Meşruiyet, onun ülke ekonomisini mahvetme, ülke kurumlarını yerle bir etme, ülke egemenliği küçük düşürme ve ulusal birliğini sabote etme özgürlüğü anlamına mı geliyor?

Meşruiyet, onun, tümüyle

reddedilmesine rağmen, ana-vatanın kalbinde tünemesi anlamına mı geliyor?

Meşruiyetin kaynağı halktır; devletin tüm kurumları meşruiyetlerini halkın iradesinden alır. Onun gücünün boyutu ve sınırları açıktır. Buna ek olarak, demokrasinin ve her tür meşruiyetin kaynağının özü olan bu halk iradesi, kesinlikle gerçekten demokratik bir Anayasa ve başkanlık seçimlerinin erkene alınması gibi demokratik deneyimlerde iyi bilinen bir geleneği talep etmiştir.

Bu konuşma, aslında, Mısır halkına yönelik değildir, zira Mısır halkı Mursi için bir "dert" değildir artık. Bu konuşma ile Mursi, kendi adamlarına, teröristlerin ailelerine ve destekçilerine hitap etmiştir; onları, sayısal gücüne ve eski terörist uzmanlıklarına dayanarak daha fazla Mısırlı kanı dökmeye itmeyi hedeflemiştir.

Her ne kadar varlığı için ABD ve diğer yabancı güçlerden destek olsa da, ki bu onun ülkesine ihaneti ve hıyanetini gösterir, Mursi, hayal kırıklığına uğramıştır; zira ne kadar güçlü olursa olsun hiç kimse halkın önünde dikilemez. Bu halk, onun arkasında kim olursa olsun, kim tarafından desteklenirse desteklensin,

kendini reddeden bir lideri hiçbir zaman kabul etmez. Önemi ne olursa olsun, dünyada hiç kimse kendi halkı tarafından reddedilen bir liderle uğraşmayı kabul etmez.

Her şiddet ve dökülen ve dökülebilecek her Mısırlı kanından Mursi ve grubunu sorumlu tutuyoruz ve onların bunun bedelini pahalıya ödeyeceğini teyit ediyoruz. Bu kan Mısırlıların, onlardan kurtulana kadar devrime devam etme kararlılığını artıracaktır.

Bu nedenle, Partimiz, Mısır halkının kahraman kitlelerini, sokak ve meydanlarda gösterileri sürdürmeye, ve derhal yaygın itaatsizliklere başlamaya, tüm hükümet merkezlerini, bakanlıklarını, valilik binalarını, şehir konseylerini, belediyeleri vb. kuşatmaya çağırılmaktadır; zira halk devriminin içini boşaltacak her türlü manevra ve anlaşmaları ortadan kaldırmanın tek yolu budur.

Yaşasın Mısır halkının mücadelesi!!!

Yaşasın Devrim!!!

Teröristlere, halk düşmanlarına, yaşam düşmanlarına ölüm!!!

**Mısır Komünist Partisi,
Çarşamba sabahı,
03.07.2013**

SITKI COŞKUN (DUMAN YOLDAŞ) (1948 - 17.07.1998)

Duman Yoldaş'ı vefatının 15. yılında sevgi ve özlemle anıyor, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

TKP Üyeleri

1948'de Elazığ'da doğan Sıtkı yoldaş, genç yaşta Marksizm'le tanıştı. İstanbul Üniversitesi'nde öğrenim görürken FKF İstanbul Şube Başkanlığı görevini yürüten Duman yoldaş, 1967'de DİSK'in sendikal yaşama başlaması ile DİSK içinde mücadeleye atıldı. TİP Eminönü İlçesi üyesi bir grup Partizan'lı ile TKP'ye katılan Duman yoldaş, TKP MK Üyeliği, partinin sendikalar seksiyonu sekreterliği görevlerini de yerine getirdi. TBKP sürecinde TBKP MK üyeliği de yapan Duman Yoldaş, son olarak ÖDP kurucu üyeliği ve MYK üyeliği görevlerinde bulundu.

KEMAL TÜRKLER'İ ANIYORUZ

Türkiye işçi- sendikal hareketinin, sınıf ve kitle sendikacılığı savaşımının önderlerinden, DİSK ve Türkiye Maden-İş Sendikası'nın Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'i, faşist çeteler tarafından katledilişinin 33. yılında saygı, sevgi ve savaşımını sürdürme kararlılığıyla anıyoruz.

Kemal TÜRKLER, bütün yaşamını işçi sınıfının sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri temelinde sürdürdüğü, daha iyi bir yaşam, daha iyi bir çalışma koşulları savaşımına adanmıştı. 22 Temmuz 1980'de sabah 9.00 sularında evinin önünde faşist katiller tarafından öldürüldü.

Kemal TÜRKLER'in öldürüldüğü gün, sendikası Türkiye Maden-İş üyesi yaklaşık 90 bin işçi direnişe geçti. Ertesi gün DİSK ve Türk-İş üyesi ve örgütsüz yaklaşık bir milyon işçi ve emekçi yas ilan etti. Bütün ülkede şalterler indi ve yaşam durdu. 24 Temmuz 1980 tarihinde DİSK'in Merter'deki binasında katafalka konan naaş'ı yüzbinlerce işçi, memur, emekçi ve aydın tarafından ziyaret edildi. 25 Temmuz 1980 günü sıkıyönetim komutanlığı tarafından dört bin kişi ile sınırlandırılmak istenen cenaze töreni, kurulan barikatların aşılmasıyla üçyüzbin kişilik bir güçle gerçekleştirildi. İstanbul Aksaray Meydanı ve Topkapı Mezarlığı'na açılan tüm cadeler zaptedildi.

Kemal TÜRKLER'in öldürülmesi sıradan bir olay değildir. Bu cinayet, ülkenin o günden

bugüne yaşadığı temel politikanın kilit noktasını belirlemektedir. O güne kadar, burjuvazinin ana ekonomik birikim modeli olan iç pazarı esas alan ithal ikameci kalkınma politikaları, bir yandan gelişen finans oligarşisinin emperyalist işbölümüne entegre olmasını engellerken, diğer yandan bunun zorunlu gereği olan alım gücünü belli bir düzeyde tutmayı gözetken "sosyal devlet" uygulamaları, ülkede üretilen değer birikiminin finans oligarşiye akmasını engelliyordu. Kısaca o güne kadar olumlu sonuçlar veren birikim modeli artık dar geliyor, yeterli olmuyordu. Finans oligarşi, devletle bütünleşmiş tekelci kapitalizm evresine yükselmenin sancılarını çekiyordu.

Emperyalizmin Türkiye gibi geri bırakılmış ülkeler için öngördüğü sanayileşme modeli, ileri kapitalist ülkelerin terk ettiği emek yoğun, pis işler diye tarif edilen ekolojik dengeyi bozan ve Uluslararası pazarla tamamen bütünleştiren bir sanayileşme modeliydi. İhracatta dönük sanayileşme modeli olarak da adlandırılan ve ülkemizi alt entegrasyon zincirinin bir halkası yapmayı amaçlayan modelin uygulanabilmesi, yani 24 Ocak 1980 kararlarının hayata geçirilebilmesi için, o günkü parlamentonun birleşimi, yükselen toplumsal muhalefet de göz önüne alındığında pek uygun gözüküyordu. Bu politikaları gerçekleştirebilmek için parlamento ve burjuva hükümetinin feda edilmesi, işçi sınıfının başını çektiği toplumsal muhalefetin

ezilmesi gerekiyordu. Bu ise; ancak askeri bir faşist darbe ile gerçekleştirilebilirdi.

Kemal TÜRKLER'in öldürüldüğü günlerde cuntanın hazırlığı yapılıyor, ülke adı konmamış bir iç savaş yaşıyor, faşist çeteler eliyle anarşi ve terör tımandırılıyordu. Her gün onlarca ilerici, devrimci ve aydın sokak ortasında katlediliyordu. Kemal TÜRKLER, iki önemli özelliğinin kesiştiği noktada en önemli hedefi oluşturuyordu. Bunlardan ilki, katli nedeniyle darbeye zemin hazırlamak için toplumda büyük çalkantılar yaratacak bir isim olması, ikincisi darbe ertesinde yükselebilecek toplumsal başkaldırıya işçi sınıfının karizmatik lideri olarak öncülük edebilecek olmasıdır. Böyle bir hesapla, daha önceden öğretmen hareketinin lideri Talip ÖZTÜRK de katledilmişti.

Böylesi büyük oyunların ve hesapların tasarlandığı bir siyasal süreçte, failerin yalnızca faşist çeteler olmadığı açıktır. Tetiği çeken faşist çeteler olabilir ama olayın arkasında emperyalist ülke yönetimleri, onlarla işbirliği yapan yerli sermaye çevreleri ve gizli istihbarat servisleri vardır. Bu nedendir ki, cinayetin üzerinden otuz üç yıl geçmesine rağmen cinayet aydınlatılamamıştır.

Kemal TÜRKLER işçi-sendika hareketinin karizmatik lideriydi Bu tarihsel bir gerçekliktir. Peki Kemal TÜRKLER'i karizmatik lider yapan nelerdir? Bunun iki nedeni vardır. Birincisi yılmadan, ölümü göze alan mücadeleci kişiliğiydi. İşçi sınıfının sermayeye karşı her bölgesel ya da yığınsal başkaldırışında,

orada fiilen orada var olmuş ve öne atılmıştır. O, Kavel Direnişi, Singer, Arçelik, Paşabahçe grevleri bir çok mevzide savaşım yürüten işçilerin arasındadır. 1961 Saraçhane Mitingi, 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi, 1975 Demokratik Hak ve Özgürlükler İçin Mücadele Mitingleri, 1976 -1977-1978-1979 yığınsal 1 Mayıs gösterileri... 51 yıllık 1 Mayıs yasağının kırılmasında Kemal TÜRKLER'in rolü çok büyüktür. Taksim Meydanı'na "1 Mayıs Alanı" ismini Kemal TÜRKLER koymuştur. Yine 1976'da DGM Direnişleri ve MESS'e karşı Türkiye Maden-İş'in yürüttüğü toplu grevler... tüm bu eylemlerde Kemal TÜRKLER hep en önde yer almıştır.

İkincisi; Kemal TÜRKLER her önemli uğrakta, her yol ayrımında tarihsel ve toplumsal ilerleme doğrultusunda yer almayı bilmiştir. O ileriye gören, zeki ve sağduyulu bir kişiliğe sahipti. Türk-İş- DİSK ayrımında DİSK'ten yana tavır koymuş, bu yeni oluşumun başını çekmiştir. Sosyal demokrasi-Sosyalizm ayrımında sosyalizm saflarında yer almıştır. Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları içinde yer almış, 1973 Genel Seçimlerinde 12 Mart faşist cuntasına karşı demokrasinin kazanılması için sosyal demokratlarla güç birliği yapma zorunluluğu gelip kendini dayatınca, cesaretle DİSK üyelerini CHP'ye oy vermeye çağırmıştır. 1975'te DİSK'in 5. Genel Kurulu'nda DİSK için önemli bir uğrakta ve dönüm noktası sayılabilecek kararlar alınırken (ki bu kararlar DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı anlayışının biçimlenmesidir) günün

koşullarını ve toplumsal hareketin yönünü iyi değerlendirerek DİSK'teki komünistlerden yana tavır koymuştur. 1977'de UDC çağrısını, DİSK yönetiminde ve basında problem çıkarılması üzerine, tek başına üstlenme kararlılığını göstermiştir. DİSK'in 6. Genel Kurul sürecinde başkanlık koltuğuna sarılmamış, DİSK'in büyüüp gelişmesi uğruna sosyal demokrat ağırlıklı iki büyük sendikanın üyeliğini sağlamış ve bu gelişme sonucu 22-27 Aralıkta yapılan 6. Genel Kurul'da onurlu bir biçimde on yıldır sürdürdüğü DİSK Genel Başkanlığı görevini devretmiştir. Katledilmesine dek, Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanlığı görevini sürdürmüştür.

Kemal TÜRKLER, DİSK'in gündeminde yer alan ve tartışılan; tüketim kooperatifleri, yapı kooperatifleri, işçi medyası yaratma, eğlence ve dinlenme olanakları, kültür sanat faaliyetleri; yani kısaca işçinin 24 saatine giren sendikacılık anlayışına daha o günlerde sahipti. Kemal TÜRKLER'den öğreneceğimiz alacağımız çok ders vardır.

İşçi sınıfının bağrında yetişen, savaşkan, karizmatik ve ender bir lider olarak anısı daima biz komünistlerle yaşayacaktır.

Şan olsun işçi sınıfına yürekten inananlara, onun mücadelesi uğruna ölümü göze alanlara....

TKP Üyeleri
Temmuz 2013

KEMAL TÜRKLER'İN KISA YAŞAM ÖYKÜSÜ

Kemal TÜRKLER, 1926 yılında Denizli'de doğdu. 1948 yılında İstanbul Hukuk Fakültesi 2. sınıfında okurken, Emayetaş Fabrikası'nda işçiliğe başladı. Fabrikada 4 yıl işçilik yaptı. Emayetaş fabrikasında çalışırken, İstanbul Demir ve Madeni Eşya İşçileri sendikasına (sendika daha sonraki yıllarda T. Maden-İş ismini aldı.) üye oldu. Fabrikada işçi mümessiliği görevini yürüttü. Daha sonra sırasıyla altı ay Bakırköy Şube Sekreterliği, iki yıl Şube Başkanlığı ve bir buçuk yıl sendikanın Genel Sekreterliği görevlerini yürüttü.

Kemal TÜRKLER, 22 Temmuz 1980 tarihinde faşist canilerce katledildiğinde, 26 yıldır T. Maden-İş Sendikası'nın aralıksız Genel Başkanlığı'nı yürütmekteydi. 1967 DİSK'in kuruluşundan Aralık 1977'deki DİSK Kongresine kadar DİSK Genel Başkanlığını yaptı. TİP'in ve DİSK'in bir numaralı kurucusu olan Kemal TÜRKLER, Türkiye Barış Derneği Onur Kurulu ve DSF/UMSB Yürütme Kurulu Üyesi görevlerini de yürüttü. Kemal TÜRKLER, iki çocuk babasıydı.

KEMAL TÜRKLER'İN SON SÖZLERİDİR

Silin gözlerinizi

Aldandı yeniden

Beni vuranlar

Sürü şaşırır yolunu başı yitince

Sürü değılsiniz ki siz

İşçisiniz

★ ★ ★

Silin gözlerinizi görevdesiniz

Bunca akıttıkları kan

Değıştiremez tarihi

Yazar cellatlığını onların

Bir kez daha tarih

Acımız unutturamaz görevlerinizi

★ ★ ★

Silin gözlerinizi

Alın terinindir yarın

Yok olup gitmenin telaşında katiller

Durduramaz savaş ortasında yürüyüşü

Saflarda düşenler

★ ★ ★

Kitapları öldüremezler

Alanlarda bizi vuranlar

Tarihi geriye döndüremezler

Hoşçakalın

Sürdürün savaşı arkadaşlar

SENNUR SEZER

ATILIM'dan*Aşağıdaki yazı, ATILIM'ın Ağustos 1980 tarihli sayısından alınmıştır.***BİLDİRİ**

Türkiye işçi sınıfı, uluslararası işçi ve sendika hareketi, yiğit evlatlarından birini yitirdi. Faşist caniler, sendikal hareketin seçkin önderlerinden, bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm savaşçısı Kemal Türkler'i alçakça öldürdüler.

Maden-İş sendikası genel başkanını kurşunlayanlar, MESS patronlarının, halk düşmanı hükümetin, Amerikan emperyalizminin kiralık katilleridir. Faşist MHP'nin terör örgütleridir. Türkler'in öldürülmesinden; yıllardır sınıf sendikalarına her yöntemle saldıran ve sendika düşmanı kışkırtma yapan Demireller, Narinler sorumludur. Hiçbiri hesaptan yakasını kurtaramayacaktır. Bu cinayetin amacı, sınıf sendikacılığına darbe indirmek, Maden-İş'in grevlerini kırmak, ilerici güçlere karşı bu kanlı provokasyonla daha geniş bir saldırı ortamı yaratmak, DGM'yi, olağanüstü hal yasasını, sendikal özgürlükleri yok eden yeni önlemleri, kanla, kurşunla dayatmak, rejimi daha da gericileştirmek ve faşist dik-taya yolu açmaktır.

Ülkemiz Amerikan emperyalizminin hazırladığı kanlı bir komplo ile karşı karşıya bulunuyor. Emperyalist komployu boşa çıkartmak, halk düşmanı hükümetin ve

militarist kliğin karşısına cesaretle dikilmeye, saldırılar karşısında bir tek geri adım atmamaya, en geniş demokratik güçleri bu temelde birleştirmeye bağlıdır. Türkiye işçi sınıfı, emperyalizmin baş yordakçısı, gerici, eli kanlı Demirel hükümetiyle uzlaşıp sömürü düzenini "onarım" politikasına da giderek daha büyük boyutlara varan faşist saldırılar karşısında boyun eğmek anlamına gelen eylemsizliğe de asla izin veremeyecektir.

Bugün tüm politik güçler şu seçmeyle karşı karşıyadır: Ya emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvaziyle birlikte halka karşı; ya da halkla birlikte emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı. TKP, işçi partilerini, kürt demokratlarını, sol güçleri, CHP'li, MSPLi tüm yurttaşları, hükümetin halk düşmanı politikasına karşı olan herkesi can güvenliği için, faşist teröre, zorbalığa karşı yığinsal eylemlere çağırıyor.

Sendikal önderlerini yitiren metalurji işçileri, DİSK'e bağlı tüm işçiler, tekstil, cam ve metal tekellerine karşı grev alanlarında yiğitçe direnen grevciler, bu faşist saldırıya yığinsal direnişle karşı koyuyorlar. Fabrikalarda, işyerlerinde, sokaklarda bu kanlı cinayete karşı proletaryanın direniş bayrağı yükseliyor.

Tüm emekçiler, ilerici güçler bu bayrağın çevresinde birleşiyor. Grevler, gösteriler ülke çapında dalga dalga yayılıyor. Faşist saldırganlar, onların koruyucusu hükümet, kafalarını işçi sınıfının ve halkın duvarına çarpmıştır. Yığınların kabaran öfkesi faşist terör yuvalarını yok edecektir.

DİSK'e, Türk-İş'e bağlı yüzbinlerce işçi, halk düşmanlarına karşı birleşmeli, sendikal ayrılık duvarlarını yıkmalıdır. DİSK, Türk-İş eylem birliği demokrasi düşmanlarının belini kıormanın başlıca gücünü oluşturacaktır. Onbinlerce işçinin grevleriyle dayanışma eylemi şimdi çok daha devrimci bir coşkuyla genişletilmeli, grevler utkuya ulaştırılmalıdır.

Faşist terör halkımızı yıldırılmaz. Halk düşmanı hükümet ve yarı askersel zorbalık rejimi, tüm ulusal demokratik güçlerin kararlı savaşlarıyla yıkılacak, terör, işsizlik, pahalılık, işkence, hapis günleri sona erecektir.

Türkiye'nin tüm demokratik güçleri! Halk düşmanı hükümeti yıkmak için birleşin!

Türkiye Komünist Partisi**Merkez Komitesi****23 Temmuz 1980**

Partimizin bizden önceki kuşakların sınıf savaşımı deneyimlerinin yeni kuşaklarla aktarılması amacıyla TKP'LİLERİN SESİ sayfalarını ve YOL ve AMAÇ sitemizi partimiz emektarlarına açıyoruz. ZİYA SAVAŞ'ın, yoldaş Mehmet Bozışık ile yoldaş Zehra Kosova ile ilgili anılarını kaleme aldığı yazıyı ilgilerinize sunuyoruz.

MEHMET BOZIŞIK ve ZEHRA KOSOVA YOLDAŞLARIMIN ANISINA

Ziya SAVAŞ

Ben Zehra'dan önce eşi, yoldaşım, meslektaşım Mustafa İskender'i tanıdım. Aynı handa, aynı tezgahta, birlikte kunduracı idik. Beyazıt Küçük Mercan Han'da 2. kat 18 numarada çalışıyorduk. Bir gün kapı çalındı ve bir kadın başı gördüm. Yoldaş Mustafa İskender kalktı, dışarı çıktı. Bir yakını olduğunu düşündük.

O yıllarda grev, sözleşme, direniş yasak. Tobacco ve diğer ABD şirketleri ile Avusturya, İngiliz bütün şirketleri vardı. Bunlar başta Kabataş'ta ve Haliç'teki Cibali Tütün Yaprak İşleme Fabrikası'nda (şimdiki Kadir Has Üniversitesi olan yapı) işçi çalıştırırlardı. İşverenler işçilerin hak istemeleri karşısında, fedai beslerlerdi. Bu feadiler hak isteyen işçileri insafsızca dayaktan geçirirler, zaman zaman da falakaya yatırılırdı. Ayrıca yakında olan Cibali Karakolu yedek güç olarak görev yapardı. Bunun karşısında TKP üyeleri olan kunduracılar, terziler, Haliç tersane işçileri fabrikada bir direniş olayını duydukları zaman işleri bırakır Gedikpaşa Tarhan Yolgeçen Han, Beyaz Han, Sinan Paşa Medresesi Tavuk pazarına kadar Cibali direnişine koşardı. Biz kunduracılar da önlüğü çıkarır, ceketi giyer, falçatayı cebe indirir hanlardan hızla Cibali veya Kabataş tütüncü kadın emekçilerin yardımına koşardık. O tütün işçisi kadınlar beyaz örtüleri ile papatya tarlalarına benzerlerdi. Birkaç kez Cibali Karakolu'nu bastık. Polis cam çerçeve dağıtıldı. Bir gün yine Tütün ve Kundura işçilerinin eyleminden dönüyorduk. Zehra KOSOVA ve eşi

-yoldaşımız Mustafa İSKENDER ile beraber Unkapanı surlarından geçerken göz göze geldik. Yanlarına gidip konuşamadım. Bizler, TKP hücre yaşamına sıkı sıkıya bağlıydık; onlara yaklaşım konuşamazdım, yasaktı. Ama eşi olduğunu anlamıştım.

TKP; Neden bütün işçileri, neden kunduracılar, terziler, Haliç tersanesi, tramvay emekçileri iş kollarında örgütlü idi? O tarihlerde sanayi yok denecek kadar azdı. Fabrikalar parmakla sayılacak kadardı. O zamanın en modern fabrikaları ve işlikleri buralardı. Ama bu fabrikalar bugünle karşılaştığımızda çok iptidai; havalandırma yok, temizlik malzemesi yok, iş elbisesi yok... Çok zor şartlarda karın tokluğuna çalışılan işlerdi. Zaman zaman eylemlere gittiğimizde bütün işçisi kadınlara yaklaştığımızda, çok keskin bütün kokarları. Yıllar sonra Mustafa İSKENDER'e evde de tütün kokuyor mu dedim. Elbette dedi. Biz nasıl kösele deri kokuyorsak, Zehra'da evde tütün kokuyor dedi. Bizim evde kokular karışık derdi. Şakalaşırdık.

Zehra hep tütüncü kızını söylardı. Tütüncüler koku ve tütün tozları nedeni ile genellikle solunum yolu hastalığı olurdu. Çoğu veremden çok genç yaşta ölürdü. Şoför İdris yoldaşın eşi, yoldaşımız Emine Erdiç'te bunlardan bir tanesidir. Zehra'nın en sevdiği yoldaşı idi. Birlikte Sansarhan'da aylarca işkence gördüler. Zehra ile her karşılaşmamızda büyük bir inanç ve coşkuyla bizlere nasıl örgütlenmemizi, nasıl ajitasyon-propaganda yapmamızı anlatırdı. Aramızda 10-15 yaş fark vardı.

Ama her görüşmemizde bizim başlıca mesleğimizin, kadroları ve sempatanları eğitmek olduğunu ve sınıf bilinci vermemizin önemini anlatırdı. Patron ve yoldaşları ile savaşmanın, sosyalizme giden yolun ne kadar zor olsa bile ardıcıl savaşmaktan geçtiğini belirtirdi. Parti'nin de böyle istediğini bizlere usanmadan anlatırdı. Zehra yoldaş amansız bir örgütçü idi. Militandı. Başkaldıran bir yapıya sahipti. Bu yapının altında hümanistti. Dost diyebileceklerine çabuk inanan yapısı vardı. Fabrika direnişlerinde şahit oldum,gördüm fabrika kapısından dışarı ilk fırlayan Zehra yoldaşımızdı. Kadınlarla birlikte fabrikalardaki uygulamaları protesto etmek amacıyla örgütlediği İstanbul Valiliğine yürüyüş eylemlerinde, kadın tütüncüler direniş geçtikleri zaman ne polis ne de herhangi bir engel dinlemezlerdi. Şirket yapılarına saldırarak sloganlarla haykırırlardı. Birçok haksız uygulamayı durdurduk ve işçilerin lehine olan birçok hakkı söke söke aldık. Her kazanılan ve bugün de işçi sınıfının kazanımı olan hakların hepsinde, ölümüne göze alan Partimizin militanlarının kanı, canı ve emeği vardır. Bizler ülkemize ve sınıfımıza karşı görevlerimizden bir an olsun geri durmadık.

Zehra ve eşi Mustafa İSKENDER, BOZIŞIK tarafından uygun bulunup, 1925 yılında değişik yollardan ve değişik zamanlarda Moskova'ya, KUTV'a, Lenin Okuluna eğitime gönderildi. Eğitim sırasında evlenmişler. Parti disiplininin dışına çıkmışlar. Dönüşte Boz Mehmet, Zehra

ve Mustafa İSKENDER'e, "Sizi evlenmeniz için mi Moskova'ya gönderdim?" diye çıkmış. Böyle bir karar verebilmek için TKP bölge sorumlusu Selahattin Akar Işık'tan onay alınması zorunluluğu vardı. Kaldı ki gerekli güvenlik araştırması ve evlenme izni gerekli idi. Ama daha sonraki militan çalışmaları sayesinde bu hatalarını parti affetti. Zaman zaman Zehra yoldaş ile konuşmamda, dertlenir ve bana şöyle derdi: "Ah Ziya Yoldaş yüreğimin yarısı Moskova'da kaldı. Ama kızımın Lenin'in, Stalin'in ülkesinde yaşaması acımı biraz azaltıyor" ve gözleri yaşardı. Ben onu teselli etmek için, "Zehra Yoldaş, kızın sosyalist dünyada mutludur" dedim. Ama yüzüne baktığımda o yine ana idi. Başını hafifçe yana eğdi. Zehra Yoldaşımızın eşinin ölümünde tütün, terzi, kunduracı tüm partililer, partimize yapmış olduğu görevleri minnetle anarak, Enternasyonal Marşı ile gömdük. Eşinin ölümünden sonra Zehra yoldaşımı daha sık görür olmuştum. Önce Kasımpaşa'da, sonra Tarlabası'nda Kumbaracıbaşı'nda oturdu. Şunu hep söylerdi: "Önce parti." Onu, yaşlanınca, sıkılıncaya kadar beraber bizim evde çocuklarımızla hep bir arada yaşamaya ikna etmeye uğraştım. Bana "sen daha gençsin, koşturuyorsun, engel olmayayım" dedi. Uzun bir aradan sonra geldi can yoldaşım oldu. Bana sık sık "Hadi sen git mücadele et. Ama bana sakıncalı olanları anlatma" derdi. Bir süre sonra sıkıldı. Kurtuluş'taki kızına gitti. Kısa bir süre Kasımpaşa tütüncü arkadaşlarının yakınında tek odalı ev tutmuş, orada kalıyordu. Yalnız bırakmıyorduk.

Zehra Kosova ve tütün emekçisi kadınlarımız Sirkeci'deki Sansaryan Han'da eziyet çektiler, işkenceci Parmaksız Hamdi'nin işkence izleri ile birlikte yaşadılar. Ama çok direngendiler. Polis hücrelere çocuklarını getirip gösteriyorlardı. Çeşitli tehditlere sır vermediler.

Yoldaşlarını korudular. Zehra, Emine Erdiç, Naciye, Cemile, Rasime, hep onurumuz olmuştur. Partilerine layık olmaya çalışmışlardı. Başarmışlardır. Bu uğurda yaşamları sonlandı.

Mehmet BOZİŞİK parti emri ile Kırşehir'in Mucur ilçesinden sürgünden kaçıyor, doğrudan parti emri ile Zehra'nın ve Rasime ile birlikte yaşadığı illegal eve gidiyor. Bir süre sonra Zehra'nın eşi de o sırada cezaevinden çıkma durumu var. Zehra yoldaş Boz Mehmet'e seni şuradan yoldaşlar alacaklar demesi üzerine BOZİŞİK "partiden oradan ayrıl bilgisi almadan ayrılmam" diyerek tavır koymuş. Oysa parti tarafından BOZİŞİK'in görevi hazırlanmıştı. Bu kırgınlık olmamalıydı. Arada Rasime çok üzölmüştü. O zamanlar, bugünkü gibi hızlı ulaşım ve iletişim olanakları yoktu. Bu da bazen partiden gelen talimatların ulaşmasında zaman alıyordu.

Bir başka anım ise; Bir gün Zehra, beni çağırırdı. Bir işçi toplantısına gidelim dedi. Beyoğlu Anzavur Han 6. katta idi. Biraz sonra Zihni Anadol geldi yanımıza. Legal parti kurucusu olma önerisi aldığını söyledi ve bize de önerdi. Ben böyle bir yapıda yer alamayacağıma ve red cevabı verdim. Zehra da nasıl bir parti, hani programı, tüzüğü, nasıl çağırırsınız diye hiddetlendi. Meğer kabuk değiştirmek üzere olan TDKP'nin Emek Partisi imiş. Bir hışımla oradan ayrıldık. Zehra söylendi durdu. Sonra sordum, "sen Zihni Anadol'u nereden tanıyorsun". Zehra Yoldaş "Benim yaşam kitabımı redaksiyonunu düzenledi" dedi. Ben de "Sen niye bulaşıyorsun bunlara yoldaş" dedim Zehra'ya.

Satırılarıma son verirken, Zihni'nin söylediklerini aktarmak zorundayım. "Ben TKP'liyim demiş" Zehra'ya. Oysa TKP karşıtı bir kişiliği var. Rasih Nuri İLERİ gibi Zihni ANADOL da yarım ağız partili olduklarını belirtir. Oysa yol-

daşımız Maden-İş kurucu olan Hüsamet Dinç Zonguldak'ta yattığı cezaevinde Zihni ANADOL ile koğuş arkadaşı, onun anlattığına göre, Zihni ANADOL ile arkadaşı kendi kafalarına göre eylem yapıyorlar ve yakalanıyorlar. Hüsam'ın koğuşuna atıyorlar ve Hüsam Yoldaşımıza "ben TKP'liyim" diyor. Oysa o zaman TKP'nin dışında başka bir Marksist parti yok. 1944'te o yıllarda devlet her yakaladığına TKP'yi diye yaftalıyor. Hüsamet'in'e Topkapı'da oturduğu eve gittim. Zihni'nin TKP üyeliği olup olmadığını sordum. Ortalıkta böyle bir söylentinin dolaşmasına çok kızdı ve şunu ekledi: "Geniş sosyalist bir kişi idi" dedi. Hüsam yoldaş 1977 tarihinde Topkapı'daki evinde evinde öldü. Tüm yoldaşlarına üstün saygılarımla.

Önce parti

Her şey parti için...

Ayrıca yoldaşlarımla şu bilgileri de paylaşmak isterim:

Zehra'nın mezarı Zincirlikuyu'da, mezar taşında tütün yaprağı kabbartması var.

Boz Mehmet Kavala'da iken Kızıl Sendika üyesi imiş.

Zehra, İdris, Boz Mehmet tütüncü, ben ve Mustafa İSKENDER aynı tezgahta kunduracı idik. O da Kavala'lı idi.

Boz Mehmet Mucur'dan sürgünden kaçtığı tarihte ben de Bolu cezaevinden Eskişehir'e sürgün gönderilmişim.

Boz Mehmet'e takılırdım, "yoldaş sürgünden kaçtığına niye Eskişehir'e uğramadın" diye. Boz Mehmet ise bana gülerek "Partiye sormam lazım" derdi. Yoldaşımı saygı ve sevgi ile anıyorum.

RASİM TEZER GÖKÇEOĞLU'NU KAYBETTİK

1959 yılında dünyaya gelen yoldaşımızı, işçi sınıfının sendikal önderi Kemal Türkler'in katledilişinin 33 yılında, 22 Temmuz 2013 tarihinde kaybettik...

Rasim Yoldaş, lise yıllarında GSB'de başladığı politik yaşamını, İzmir İGD ve Boğaziçi Endüstri Mühendisliği yıllarında Beşiktaş İGD'de devam ettirdi. Genç bir mühendis olarak 12 Eylül Askeri Faşist Diktatörlüğüne karşı partimizin saflarında çok kritik görevler üstlendi, aldığı görevleri büyük bir cesaret ve başarıyla yerine getirdi.

Partimiz üzerindeki uğursuz likidasyona son verilmesi savaşımında kendine yakışır bir tavırla en önde yer aldı. Dağılan parti örgütlenmelerinin bir an önce bir araya getirilmesi için her türlü çaba ve girişimin içinde olmaktan bir an olsun geri durmadı. Bu hedef doğrultusunda, bir çok özne ve çevreyle birlikte ülke ve ülke dışındaki her yaştan kadın ve erkek yoldaşın yer aldığı ve partimizin en geniş temsiliyetinin sağlanması amacıyla oluşturulan Suphi'den Bilen'e Gelenek Yaşıyor Girişimi platformunun kuruluşunda her türlü özveriye gösterdi.

Partimizin üyeleri, taraftarları ve dostlarının katılımıyla başta Taksim Meydanı olmak üzere birçok şehirde ve yurt dışında ortak pankart ve sloganla kitlesel olarak kutlanan 2011 1 Mayıs'ının hazırlık çalışmalarında ve kutlama organizasyonunda büyük bir çaba sarf etti.

İzmir'de kurulan Onbeşler Birlik ve Dayanışma ve Bilim Kültür Derneği'nin kuruluşunda her türlü maddi ve manevi katkı sundu. Kolektifimiz içinde genç yoldaşlar ile yürüttüğü çalışmalar ile genç yoldaşların partimize heyecanla bağlanmasında gösterdiği büyük çabayı, her zaman minnetle anacağız.

Yoldaşlar;

insanlık pırıl pırıl bir beyin kaybetti,

ülkemiz onurlu ve dürüst komünist kaybetti,

eşi ve çocukları iyi bir eş ve sevecen bir baba kaybetti,

komünistler yiğit bir yoldaş kaybetti.

Işıklar içinde uyu Rasim Yoldaş...

TKP Üyelerinin, taraftarlarının ve parti dostlarının başı sağ olsun !

TKP ÜYELERİ
Temmuz 2013